

MWS

Przebieg 8/13

Wiktawa Szymboerska
Wiersze z tomu „Wystarczy”

[przed 2011]

Rlp, man, z odczynkami doputkami
wydruki komputer, 2 prap.

Jan

W.S.

FUNDACJA WISŁAWY SZYMBORSKIEJ

KTOS KOGO OBSERWUJĘ OD PEWNEGO CZASU

Nie przybywa gromadnie.
Nie zbiera się tłumnie.
Nie uczęszcza masowo.
Nie obchodzi hucznie.

Nie wydobywa z siebie
głosu chóralnego.
Nie oświadcza wszem wobec.
Nie stwierdza w imieniu,

gdzie trawokrywanie i rozpytywanie Nie w jego obecności
gdzie trawokrywanie i rozpytywanie To rozpytywanie -
kto jest za, a kto przeciw,
dziękuję, nie widzę.

Brakuje jego głowy
gdzie głowa przy głowie,
gdzie krok w krok, ramię w ramię
i naprzód do celu
z ulotkami w kieszeniach
i produktem z chmielu.

Gdzie ty^k na początku
sielsko i anielsko,
bo wkrótce jedna rzesza
z drugą się pomiesza
i nie będzie wiadomo
czyje są, ach, czyje
te kamienie i ~~kak~~ kwiaty,
wiwaty i kije.

Niewzmiankowany,
Niespektakul arny,
Jest zatrudniony w Oczyszczalni Miasta
~~w Oczyszczalni Miasta.~~
O bladym świcie, ~~z~~
z miejsca, gdzie się działo,
zgarńia, wynosi, *do przycepy wrzuca*
~~do przycepy wrzuca~~
co hakami przybite do ^{dr} przywycych drzew,
co rozdeptane w umęczonej trawie.

Podarte transparenty,
rozbite butelki,
spalone kokły,
obryzione kości,
róźnce, gwizdki i prezerwatywy.

Raz znalazł w krzakach
klatkę po gołębiach.
~~Wziął ją do siebie~~ *zabrał ją sobie*
i po to ją ma,
żeby została pusta.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

WYZNANIA MASZINY CZYTAJĄCEJ

~~XXXXXXXXXX~~~~JaxxNumerxTzyxpx~~

Ja, Numer Trzy Plus Cztery Dzielony Przez Siedem
 słynę z rozległej lŃgwistycznej wiedzy.
 Zdążyłem już rozpoznać tysiące języków,
 jakimi w swoich dziejach
 posługiwali ~~w~~ się wymarli ludzie.

Wszystko, co zapisali swoimi znakami,
 mimo że przywalone warstwami katastrof,
 wydobywam, odtwarzam
 w pierwotnej postaci.

To nie przechwałki -
 czytam nawet lawę
 i kartkuję popioły.

Objaśnię na ekranie
 każdąwzmiankowaną rzecz,
 kiedy ją wykonano
 i z czego i poco.

A już zupełnie z własnego rozpędu
badam niektóre listy
i poprawiam w nich
błędy ortograficzne.

Przyznaję - pewne słowa
sprawiają mi trudność.
Na przykład stanów zwanych "uczuciami"
nie potrafię jak dotąd wytłumaczyć ściśle.

Podobnie z "duszą", warazem dziwacznym.
Ustaliłem narazie, że to rodzaj mgły
rzekomo od śmiertelnych organizmów trwalszy.

Jednak
~~Am~~ największy kłopot mam ze słowem "jestem".
To jakaś bez wątpienia czynność pospolita,
uprawiana powszechnie ale nie zbórowo,
w praczasie terażniejszym
w trybie niedokonanym,
choć, jak wiadomo, dawno dokonanym.

Tylko czy to wystarcza jako definicja?
Mam na łączacę popruki i śrubek zgrzytanie.
Mój guzik do Centrali kopci zamiast ~~§~~ świecić.

*Gony Poproszę, chyba o braterską pomoc
Kumpla Dwie Pięte Zera zamane Przez Pół.
to uprawdzie znany wariat,
ale ma pomysły.*

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper.]

4

Wisława Szymborska
WYZNANIA MASZYNY CZYTAJĄCEJ

Ja, Numer Trzy Plus Cztery Dzielone Przez Siedem,
słynę z rozległej lingwistycznej wiedzy.
Zdażyłem już rozpoznać tysiące języków,
jakimi w swoich dziejach
posługiwali się wymarli ludzie.

Wszystko, co zapisali swoimi znakami,
mimo że przywalone warstwami katastrof,
wydobywam, odtwarzam
odtwarzam w pierwotnej postaci.

To nie przechwałki –
czytam nawet lawę
i kartkuję popioły.

Objaśniam na ekranie
każdą wzmiankowaną rzecz,
kiedy ją wykonano,
i z czego, i po co.

A już zupełnie z własnego rozpędu
badam niektóre listy
i poprawiam w nich
błędy ortograficzne.

Przyznaję – pewne słowa
sprawiają mi trudność.
Na przykład stanów zwanych „uczuciami”
nie potrafię jak dotąd wytłumaczyć ściśle.

wyrazem - zagadką.

Podobnie z „duszą”, wyrazem dziwnym.
Ustaliłem na razie, że to rodzaj mgły,
rzekomo od śmiertelnych organizmów trwalszy.

Jednak największy kłopot mam ze słowem „jestem”.
Wygląda to na czynność pospolitą,
uprawianą powszechnie, ale nie zbiorowo,
w praczasie terażniejszym,
w trybie niedokonanym,
choć, jak wiadomo, dawno dokonanym.

Tylko czy to wystarczy jako definicja?
Mam na łączach burczenie i śrubek zgrzytanie.
Mój guzik do Centrali kopci zamiast świecić.

Poproszę chyba o braterską pomoc
kumpla Dwie Piąte Zera Łamane Przez Pół.
To wprawdzie znany wariat,
ale ma pomysły.

Wisława Szymborska
WYZNANIA MASZYNY CZYTAJĄCEJ

Ja, Numer Trzy Plus Cztery Dzielony^e Przez Siedem,
słynę z rozległej lingwistycznej wiedzy.
Zdażyłem już rozpoznać tysiące języków,
jakimi w swoich dziejach
posługiwali się wymarli ludzie.

Wszystko, co zapisali swoimi znakami,
mimo że przywalone warstwami katastrof,
wydobywam, odtwarzam
w pierwotnej postaci.

To nie przechwałki –
czytam nawet lawę
i kartkuję popioły.

Objaśniam na ekranie
każdą wzmiankowaną rzecz,
kiedy ją wykonano,
i z czego, i po co.

A już zupełnie z własnego rozpędu
badam niektóre listy
i poprawiam w nich
błędy ortograficzne.

Przyznaję – pewne słowa
sprawiają mi trudność.
Na przykład stanów zwanych „uczuciami”
nie potrafię jak dotąd wytłumaczyć ściśle.

Podobnie z „duszą”, wyrazem dziwacznym.
Ustaliłem na razie, że to rodzaj mgły,
rzekomo od śmiertelnych organizmów trwalszy.

Jednak największy kłopot mam ze słowem „jestem”.

To jakaś bez wątpienia czynność pospolita,
uprawiana powszechnie, ale nie zbiorowo,
w praczasie terażniejszym,
w trybie niedokonanym,
choć, jak wiadomo, dawno dokonanym.

*Wygląda to mi cynniciejsze
uprzedzone*

Tylko czy to wystarcza jako definicja?
Mam na łączach pomruki i śrubek zgrzytanie.
Mój guzik do Centrali kopci zamiast świecić.

Poproszę ^{chyba} ~~może~~ o braterską pomoc
kumpla Dwie Piąte Zero Łamane Przez Pół.
To wprowadzie znany wariat,
ale ma pomysły.

So they, living experience' without any
Martyr's role: volubly spite nonstop.

Swindle was written, was written accordingly.

Odgadnąć od razu to było, było z tym
z widziem celu, widzę.

Przejrzała pisanie do iebraj' mardus
Kumary do mi' nawel ^{updown} ~~fabry~~ ^{swata}
a nieznacznie im luda' a do gotuje im reque'itoni
do reque'itoni ^{do} ~~reque'itoni~~ ^{mi' nawel} ~~mi' nawel~~ ^{solu} ~~solu~~ ^{luda'} ~~luda'
~~reque'itoni~~~~

Nasza pte, co pte.

Obst' ch'le' d'w'aj'

to za to ch'le' d'w'aj' ni' w'ost'ni'w'ic'.

A w'ic'le' ^{im} ~~im~~ ^{luda'} ~~luda' ^{reque'itoni} ~~reque'itoni ^z ~~z~~ ^{mi' nawel} ~~mi' nawel ^z ~~z~~ ^{luda'} ~~luda'~~~~~~~~

ekw'it' ^{re} ~~re~~ ^{mi' nawel} ~~mi' nawel ^{luda'} ~~luda'
~~reque'itoni~~ ~~luda'~~~~~~

aw'ar'oni' ^{im} ~~im~~ ^{reque'itoni} ~~reque'itoni ^{luda'} ~~luda'
de ^{im} ~~im~~ ^{reque'itoni} ~~reque'itoni ^{luda'} ~~luda'~~~~~~~~

SA TACY, KTORZY

Są tacy, kórzy sprawniej wykonują życie.
 Mają w sobie i wokół siebie porządek.
 Na wszystko sposób i słuszną odpowiedź.

Odagadują odrazu kto kogo, kto z kim
 w jakim celu, którądy.

~~Rzki~~Przybijają piczątki do jedynych prawd,
 wrzucają do niszczarek fakty niepotrzebne
 a osoby nieznane
 do z góry przeznaczonych im segregatorów.

Myślą tyle, co warto,
 ani chwili dłużej,
 bo za tą chwilą azai się wątpliwość.

A kiedy z bytu dostaną zwolnienie,
 opuszczają placówkę
 wskazanymi drzwiami.

Czasami im zazdroszczę
 - ~~one~~ na szczęście to mija.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the upper middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Wisława Szymborska

SĄ TACY, KTÓRZY

Są tacy, którzy sprawniej wykonują życie.
Mają w sobie i wokół siebie porządek.
Na wszystko sposób i słuszną odpowiedź.

Odgadują od razu kto kogo, kto z kim,
w jakim celu, któredy.

Przybijają pieczętki do jedynych prawd,
wrzucają do niszczarek fakty niepotrzebne,
a osoby nieznane
do z góry przeznaczonych im segregatorów.

Myślą tyle, co warto,
ani chwilę dłużej,
bo za tą chwilą czai się wątpliwość.

A kiedy z bytu dostaną zwolnienie,
opuszczają placówkę
wskazanymi drzwiami.

Czasami im zazdroścę
– na szczęście to mija.

W.S.

Wisława Szymborska

ŁAŃCUCHY

Dzień upalny, psia buda i pies na łańcuchu.
Kilka kroków opodal miska pełna wody.
Ale łańcuch za krótki i pies nie dosięga.
Dodajmy do obrazka jeszcze jeden szczegół:
nasze o wiele dłuższe
i mniej widzialne łańcuchy,
dzięki którym możemy swobodnie przejść obok.

Wisława Szymborska

NA LOTNISKU

Biegną ku sobie z otwartymi ramionami,
wołają roześmiani: Nareszcie! Nareszcie!
Oboje w ciężkich zimowych ubraniach.
w grubych czapkach,
szalikach,
rękawiczkach,
butach,
ale już tylko dla nas.
Bo dla siebie – nadzy.

Biegną ku sobie z otwartymi ramionami,
 wołają roześmiani: Narazcie! Nareszcie!
 Oboje w ciężkich zimowych ubraniach,
 w grubych czapkach, ~~xx szalikach,~~
~~rekawiczkach, butach,~~
 ale już tylko ~~dx~~ dla nas.
 Bo dla siebie - nadziei.

*w grubych czapkach
 szalikach
 1900 amir i lasek
 butach,*

~~XXXŁAŃCUCHY~~

ŁAŃCUCHY

Dzień upalny, psia buda i pies na łańcuchu.
~~K~~ilka kroków opodal miska pełna wody.
 Ale łańcuch za krótki i pies nie dosięga.
 Dodajmy do obrazka jeszcze jeden szczegół:
 nasze o wiele dłuższe
 i mniej widzialne łańcuchy,
 dzięki którym możemy swobodnie przejść obok.

PRZYMUS

Zjadamy cudze życie, żeby żyć,
Denat schabowy z nieboszczką kapustą.
Karta dań to nekrolog.

Nawet najlepsi ludzie
muszą coś zabitego przegryzać, przetrawiać,
żeby ich czułe serca
nie przestały bić.

Nawet poeci jakbardziej liryczni.
Nawet asceci najbardziej surowi
żują i przełykają coś,
co przecież sobie rosło.

~~Głód~~Trudno mi to pogodzić z dobrymi bogami.
Chyba że katowierni,
chyba że naiwni,
całą władzę nad światem oddali naturze.
I to ona, szalona, narzuca nam głód,
a tam gdzie głód,
tam koniec niewinności.

Do głodu dołączają się natychmiast zmysły:
smak, powonienie i dotyk i wzrok,
bo nie jest obojętne, jakie są potrawy
i na jakich talerzach.

Nawet słuch bierze udział
w tym, co się odbywa,
bo przy stołach nierzadko wesołe rozmowy.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Wisława Szymborska

PRZYMUS

Zjadamy cudze życie, żeby żyć.
Denat schabowy z nieboszczką kapustą.
Karta dań to nekrolog.

Nawet najlepsi ludzie
muszą coś zabitego przegryzać, przetrawiać,
żeby ich czułe serca
nie przestały bić.

Nawet poeci najbardziej liryczni.
Nawet asceci najbardziej surowi
żują i przełykają coś,
co przecież sobie rosło.

Trudno mi to pogodzić z dobrymi bogami.
Chyba że łatwowierni,
chyba że naiwni,
całą władzę nad światem oddali naturze.
I to ona, szalona, narzuca nam głód,
a tam gdzie głód,
tam koniec niewinności.

Do głodu dołączają się natychmiast zmysły:
smak, powonienie i dotyk, i wzrok,
bo nie jest obojętne, jakie są potrawy
i na jakich talerzach.

Nawet słuch bierze udział
w tym, co się odbywa,
bo przy stołach nierzadko wesołe rozmowy.

Każdemu wiedzy uoi bliżej umiera
 przodny bró albo nie bró
 zmanomy użłwad' to dnozie

Ciebie mam uznał, ie to talit' erantabny
 utinomy u lias ydowca
 zaoctny z procedury

I oowirny ide maso u indelcia
 ide ~~uogary~~ u kooletcia
 ide ~~uogary~~ z usdu dno u kooletcia

Przedni ay uoiuici
 era uogary dnozym
 niewomy uowom i elaby u uowom

I oowirny ide maso u indelcia
 ide uogary u kooletcia

ide ~~uogary~~ ^{Je uogary} z usdu dno u kooletcia

ale talie iut' uowom i lewo uowom

Talci ma chubiv' uowom iei ouren i amen

Talci iei evidencia

i omnipotencia

I tylko uowom

duobny uowom iei z iei stowy

uowom uowom uowom

uowom uowom uowom

KAŻDEMU, KIEDYŚ

Każdemu kiedyś ktoś bliski umiera,
między być albo nie być
zmuszony wybrać to drugie.

Cieężko nam uznać, że to fakt banalny,
włączony w bieg wydarzeń,
zgodny z procedurą;

prędzej czy później na porządku dziennym,
wieczornym, nocnym czy bladym porannym;

i oczywisty jak hasło w indeksie,
jak papagraf w kodeksie,
jak ~~ta pierwsza lepsza~~ ^{pierwsza lepsza} data w kalendarzu.

Ale takie jest ^apr^owo i lewo natury.
Taki, na chybił trafił, jej omen i amen.
Taka jej ewidencja i omnipot^encja.

I tylko czasem
drobna uprzejmość z jej strony -
naszych bliskich umarłych
wrzuca nam do snu.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Wisława Szymborska

KAŻDEMU KIEDYŚ

Każdemu kiedyś ktoś bliski umiera,
między być albo nie być
zmuszony wybrać to drugie.

Ciężko nam uznać, że to fakt banalny,
włączony w bieg wydarzeń,
zgodny z procedurą;

prędzej czy później na porządku dziennym,
wieczornym, nocnym czy bladym porannym;

i oczywisty jak hasło w indeksie,
jak paragraf w kodeksie,
jak pierwsza lepsza
data w kalendarzu.

Ale takie jest prawo i lewo natury.
Taki, na chybił trafił, jej omen i amen.
Taka jej ewidencja i omnipotencja.

I tylko czasem
drobna uprzejmość z jej strony –
naszych bliskich umarłych
wrzuca nam do snu.

DŁOŃ

Dwadzieścia siedem kości,
trzydzieści pięć mięśni,
około dwóch tysięcy komórek nerwowych
w każdym opuszku naszych pięćoś palców.
To zupełnie wystarczy,
żeby napisać "Mein Kampf"
albo "Chatkę Puchatka".

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Wisława Szymborska

DŁOŃ

Dwadzieścia siedem kości,
trzydzieści pięć mięśni,
około dwóch tysięcy komórek nerwowych
w każdej opuszce naszych pięciu palców.

To zupełnie wystarczy,
żeby napisać „Mein Kampf”
albo „Chatkę Puchatka”.

LUSTRO

Tak, pamiętam tę ścianę
 w naszym zburzonym mieście.
 Sterczała prawie do szóstego piętra.
 Na czwartym miała lustro,
 lustro nie do wiary,
 bo nie rozbite, przytwierdzone mocno.

Nie odbijało już niczyjej twarzy,
 niczych rąk ~~naprawiających~~ układających włosy,
 żadnych drzwi naprzeciwko,
~~niczego widać było w tej chwili~~
 żadnego miejsca w miejscu.

Było jak na wakacjach -
 przeglądało się w nim żywe niebo,
 ruchliwe chmury na dzikim powietrzu,
 pył gruzów obmywany lśniąącymi deszczami,
 ptaki w przelocie, gwiazdy, wschody słońca.

I tak, jak każdy dobrze wykonany przedmiot,
 działało bez zarzutu,
 z zawodowym brakiem zdumienia.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text in the upper middle section.

Third block of faint, illegible text in the middle section.

Fourth block of faint, illegible text in the lower middle section.

Wisława Szymborska

LUSTRO

Tak, pamiętam tę ścianę
w naszym zburzonym mieście.
Sterczała prawie do szóstego piętra.
Na czwartym miała lustro,
lustro nie do wiary,
bo nie rozbite, przytwierdzone mocno.

Nie odbijało już niczyjej twarzy,
niczyich rąk układających włosy,
żadnych drzwi naprzeciwko,
żadnego miejsca w miejscu.

Było jak na wakacjach –
przeglądało się w nim żywe niebo,
ruchliwe chmury na dzikim powietrzu,
pył gruzów obmywany lśnięciami deszczami,
ptaki w przelocie, gwiazdy, wschody słońca.

I tak, jak każdy dobrze wykonany przedmiot,
działało bez zarzutu,
z zawodowym brakiem zdumienia.

LUSTRO

Tak, pamiętam tę ścianę
w naszym zburzonym mieście.
Sterczała prawie do szóstego piętra.
Na czwartym miała lustro,
lustro nie do wiary,
bo nie rozbite, przytwierdzone mocno.

Nie odbijało już niczyjej twarzy,
niczyich rąk ~~zapraktykujących~~ układających włosy,
żadnych drzwi naprzeciwko,
nikogo, kto by wtedy wchodził cz wychodził.

Było jak na wakacjach -
przeglądało się w nim żywe niebo,
ruchliwe chmury na dzikim powietrzu,
pył gruzów obmywany lśniącoymi deszczami,
ptaki w przelocie, gwiazdy, wschody słońca.

I tak, jak każdy dobrze wykonany przedmiot,
działało bez zarzutu,
z zawodowym brakiem zdumienia.

W.S.

W USPIENIU

Przyśniło mi się, że czegoś szukałam,
gdzieś chyba schowanego albo zgubdinego
pod łóżkiem, pod schodami,
pod starym adresem.

Irzebałam w szafach, pudłach i szufladach
pełnych na próżno rzeczy nie do rzeczy.

Wyciągałam z walizek
poodbywane lata i podróże.

Wytrząsałam z kieszeni
uschnięte listy i nie do mnie liście.

Przebiegałam zdyszana
przez swoje, nieswoje
niepokoje, pokoje.

Irzęzłam w tunelach śniegu
i niepamiętania.

Wikłałam się w kolczastych krzakach
i domysłach.

Rozgarniałam powietrze
i dzieńinną trawę.

Usiłowałam zdążyć ^{wieczny} zanim zapadnie ~~poranny~~ wieczny zmierzch,
klamka i cisza.

W końcu przestałam wiedzieć
czego szukałam tak długo.

Zbudziłam się. (Spojrzałam na zegarek.
Sen trwał nie całe dwie i pół minuty.

Oto do jakich sztuczek zmuszony jest Czas,
odkąd zaczął natrafiać
na uspięte głowy.

W UŚPIENIU

Przyśniło mi się, że czegoś szukałam,
gdzieś chyba schowanego albo zgubionego
pod łóżkiem, pod schodami,
pod starym adresem.

Grzebałam w szafach, pudłach i szufladach
pełnych na próżno rzeczy nie do rzeczy.

Wyciągałam z walizek
poodbywane lata i podróże.

Wytrząsałam z kieszeni
uschnięte listy i nie do mnie liście.

Przebiegałam zdyszana
przez swoje, nieswoje
niepokoje, pokoje.

Grzęzłam w tunelach śniegu
i niepamiętaniu.

Wikłałam się w kolczastych krzakach
i domysłach.

Rozgarniałam powietrze
i dziecienną trawę.

Usiłowałam zdążyć
zanim zapadnie zeszłowieczny zmierzch,
klamka i cisza.

W końcu przestałam wiedzieć
czego szukałam tak długo.

Zbudziłam się.
Spojrzałam na zegarek.
Sen trwał niecałe dwie i pół minuty.

Oto do jakich sztuczek zmuszony jest Czas,
odkąd zaczął natrafiać
na uśpione głowy.

Wisława Szymborska
WZAJEMNOŚĆ

Są katalogi katalogów.
Są wiersze o wierszach.
Są sztuki o aktorach grane przez aktorów.
Listy z powodu listów.
Słowa służące objaśnianiu słów.
Mózgi zajęte studiowaniem mózgu.
Są smutki zaraźliwe podobnie jak śmiech. *z premiatu*
Papiery pochodzące ze zbiórki papierów.
Zobaczone spojrzenia.
Przypadki odmieniane przez przypadki.
Rzeki duże z poważnym udziałem niedużych.
Lasy po same brzegi porośnięte lasem.
Maszyny przeznaczone do wyrobu maszyn.
Sny, które nagle budzą nas ze snu.
Delone Zdrowie konieczne w powrocie do zdrowia.
Schody na tyle w dół, na ile w górę.
Okulary do szukania okularów.
Wdech i wydech oddechu.
I niechby bodaj od czasu do czasu
nienawiść nienawiści.
Bo koniec końców
niewiedza niewiedzy
i ręce zatrudnione umywaniem rąk.

Wisława Szymborska
DO WŁASNEGO WIERSZA

W najlepszym razie
będziesz, mój wierszu, uważnie czytany,
komentowany i zapamiętany.

W gorszym przypadku
tylko przeczytany.

Trzecia możliwość -
wprawdzie napisany,
ale po chwili wrzucony do kosza.

Masz jeszcze czwarte wyjście do wykorzystania -
znikniesz nienapisany,
z zadowoleniem mruczając coś do siebie.

MAPA

Płaska jak stół,
 na którym położona.
 Nic się pod nią nie rusza
 i ujścia sobie nie szuka.
 Nad nią - mój ludzki oddech
 nie tworzy wirów powietrza
 i całą jej powierzchnię
 zostawia w spokoju.

Jej niziny, doliny zawsze są zielone,
 wyżyny, góry żółte i brązowe,
 a morza, oceany to przjazny błękit
 przy rozdzieranych brzegach.

Wszystko tu małe, dostępne i bliskie.
 Mogę końcem paznokcia przycisnąć wulkany,
 bieguny głaskać bez grubych rękawic,
 mogę jednym spojrzeniem
 ogarnąć każdą pustynię
 Razem z obecną tuż tuż obok rzeką.

Puszcze są oznaczone kilkoma dżewkami,
 między którymi trudno by zabłądzić.

Na wschodzie i zachodzie,
 nad i pod równikiem -
 cisza jak makiem zasiał,
 a w każdym czarnym ziarnku
 żyją sobie ludzie.
 Groby masowe i nagłe ruiny
 to nie na tym obrazku.

Granice krajów są ledwie widoczne,
 jakby wahały się czy być czy nie być.

Lubię mapy, bo kłamią.
 Bo nie dają dostępu napastliwej prawdzie.
 Bo wielkodusznie, z poczciwym humorem
 rozpościerają mi na stole świat
 nie z tego świata.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

videtur hic, et blissem dicitur iustus et dalelem
 albo et dalelem chosiat iustus et dalelem

Cujus et vultu misera huius

iustus iustus tulleo huius

meis ois et a hic

albo huius huius iustus in de polonaria

Maruena in ius rola

vultu hic et iustus qua

fructu huius hic iustus

anti vultu huius vultu

albo huius iustus vultu huius

Faint, illegible handwriting on aged paper, possibly bleed-through from the reverse side.

W.S.

wiedzi mi która kolejność Talleo u siebie
i to bez uwzględnienia

twój opisano może nie zawiera danych albo ile
dla tego smarły powiadają

a na jejem tam

wprowadzają się tam

a w tym miejscu nie uwzględnia

wiedzi nie mogli o sobie od czasu do czasu

obudzić się znowu

wprowadzić tuż wcale nie muszą być w tym

nie dostarczają żadnych

opisów do ludzi

i ciady o nich nie mówią się tam

opisów nie ma o nich nie mówić

Ma być wprowadzony — — —

to Tego z innych może być uniknąć

Niech opowiada z siebie Talleo która mogli

znieć opowiadać Talleo o siemiatkach chleba

Palec ten wiedzi będzie zachować w powieści

u dpatacie w rękach alfa i omega

W.S.

Humor i litwie na labrusz narz

~~Wzrostu dawać wieszki słabo sta~~

Ow iei nie educta vau iei mu viera

Wielki Anielski rarem wstaj na mianlein

Owa ma mias riasa ou Tello dopyras

akt emendat ravelia wst' wizi omu

Kiedy mury in wostai Kiedy in z wazy' wien

scandio festing na robot

mury in wostai ma dwo

Kiedy mury in wostai - dy wie ma dwo -

dui miedelnicen vobi es wicopisanj

Zmarnowały by mi te przedrozień i ulokowy

Dużi tak słobny

zawiesz mi

cham pomysłku

czy jęzi tak umiarku

ze jduję wlin się wnetu

tuhi sobj u nolie

stai nolie na wlewent

alle tury v Turun

obok sielie

brak ali wimien

Jaki to jest wie kępi

Gefördert durch die F...

FUNDACJA WISŁAWY SZYMBORSKIEJ

Przebieg życia i śmierci
moje życie i śmierć

Przebieg życia i śmierci
moje życie i śmierć
Przebieg życia i śmierci

Collage

Proj. i wyk. Joanna Szklarczuk-Mirecka 1987

767.
Tę kartkę otrzymał autor od swojej dyplomantki po zakończeniu wspólnych prac nad wystawą Świat w formacie 10 x 14. W wykroju serca fragment tekstu pracy magisterskiej, traktującej o tzw. pocztówkach książkowych.

24.11.1905

Nakładem Cukierni Lwowskiej Jana Michalika w Krakowie

286

W.S.

dla celi mury wazal

smuga poezja marowi iis Telles izsluota

a ~~Taloni~~ iis ~~2~~ ~~stulecia~~

cieni hylonic' trucha tci' 2 dulecia

kuja ~~w~~ nima v homuniceu

jui trucha ~~zawala~~ iis dluista

zanulau nichice' iis, cog' iis' uoimnau

mylile' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

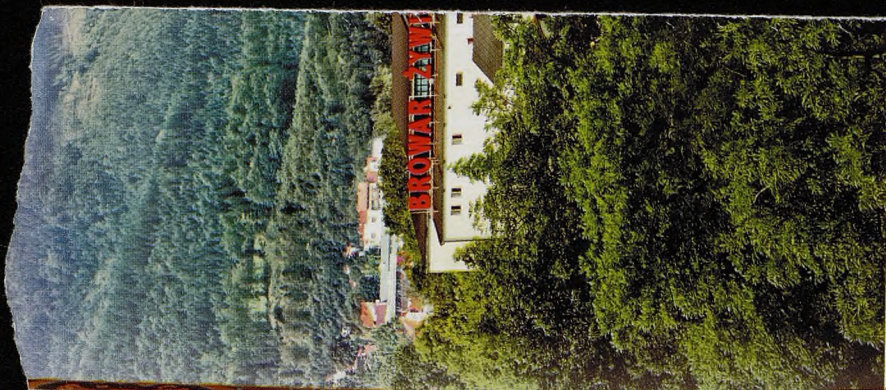
~~unuleu~~ ~~zawala~~

w iis' obherice' iis' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis' iis'

w.s.

